

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Vitæ Sanctorum Sacris per singulos anni dies
Meditationibvs illustratæ**

Paderbornæ, 1697

Commemoratio Fidelivm Defvntorvm. 2. Novembr.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62968](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62968)

bulationibus suis, pellebant omnem corporis dolorem. Hos velim videas, tum in feralibus pegmatibus tum in solitudine. Hic præ cœlestium consolationum copia, lacrymas tenere non possunt; illic ridere vel in mediis ignibus. Tanta est Dei liberalitas, ut sanctos voluerit, etiam hac in vita æternæ felicitatis delicias prælibare.

3. Si tanta fuit suavitas in terra, quæ quidem exiliis præliorum & laborum locus est, quanta erit in cœlo, patria nostra, ubi triumphus præparatur? ibi malis omnibus vacui bonis omnibus redundabimus. Deum quippe possidebimus. Audi, quid sancti dicant: non est facilius ad cœlum via, quàm quæ nostris, & Christi vestigiis trita est. *Non hic quæras, quod nullus sanctorum obtinuit, quod nec Christus &c.* Euseb. Emisl.

COMMEMORATIO FIDELIVM DEFVNCTORVM.

2. Novembr.

Beati mortui qui in Domino moriuntur. Apoc. 14.

Plētas lacrimas, Mariane, oculis tuis obijcimus, ut his oratoribus tibi exprimamus veras & quibus opem non fictæ calamitati feras, nec jam pictos extinguas ignes. Id porro quàm meritò facias, ex annalibus D. Dominici

nici disce. Numeravit hic inter Alumnos
 suos duos præcæteris pietati deditos, Bertran-
 dum alterum, alterum Benedictum. Ille pro
 peccantibus, hic pro luentibus in flamma pia-
 culari multum sollicitus, preces ac sacrificia
 quisque in suos congerenda credebat. Et pu-
 gnabat Benedictus magnis rationum mo-
 mentis & aiebat, illos, si modo velint, rebus
 suis abundè posse consulere, ore suo orare,
 manu suâ avertere iram numinis posse, hos
 verò, ut qui manu carerent, utique auxiliari
 alterius egere. Contra contendebat Bertran-
 dus tam hos suæ salutis, quàm alteros illos, ni-
 à præcipitio abducerentur, interitus certos
 esse, itaque gravius periclitantibus succurren-
 dum. Et perstitisset in hac sententia, nisi ex
 purganti igne anima una omnium legatione
 functa terrore suo sub noctem insequentem
 patrocinium suum & sociatum ita persuasif-
 set, ut jam nemo alius pro his ad aram fre-
 quentius Bertrando oraret. Et profecto si sa-
 pimus vicina incendia & nobis quoque jam
 jam impendentia communi operâ sopimus,
 hoc est, cilicio opprimimus, precibus averti-
 mus flagris fugamus, gemitibus diffilamus, o-
 culorumq; imbre extinguimus vindices ignes.
 Quin quisquis fila manu tenes & globos Vir-
 gini

gini sacros, tenere te funem puta, quo ex
ferno carcere ascendere hodie ad cælum
mas facias.

MEDITATIO.

De Animabus Purgatorii.

1. **A** Nimæ purgatorii pœna damni cruciantur, et
Deum nondum videant. Prò dolor? naturæ
gratiæ pondere ad Deum vehementer feruntur, et
Deum possunt attingere, & quod durius est, fortis
retardantur leviolem propter voluptatem, quàm con-
tra legem Dei perceperunt. Miserere harum anima-
rum: abrumpe tam dura earum retinacula.
2. Iisdem planè flammis, atque damnati, cremantur;
nam ignes purgatorii, & ignis inferni durations
duntaxat differunt. Animæ quæ infernis addictæ sunt
flammis, in æternum, quæ purgatoriis, ad tempus
comburentur: hoc tempus minuere potes precibus,
jeuniis, elemosinis. An negabis hoc charitatis ob-
ficium parentibus, fratribus, amicis, id à te gemiti-
bus suis, petentibus? *Miseremini mei, miseremini mei
saltem vos amici mei.*
3. In hoc tamen carcere non conqueruntur, quo-
niam acquiescunt in divina voluntate; gaudent illa
quidem, eum videant ex una parte infernum, quem
declinârunt, ex altera Paradisum, quò brevi concessu-
suræ sunt. Disce ab illis patiendirationem. In omni-
bus calamitatibus compone voluntatem tuam cum di-
vina, & adhibitis interdum voluntariis mortificationi-
bus, purga animam tuam, ne his ignibus purgetur.
Domine in hac vita purga me. Aug.

S. MAR-